

Warszawa, dnia 17 lutego 2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.121.2019.AL.BL.MW.31

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 w związku art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z odwołaniem [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] z dnia 13 maja 2019 r. od decyzji Nr 12/2019 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak: WST-K.4210.2.2017.BM.44, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Opracowanie dokumentacji dla zadania pn. „Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 163 na odcinku Kołobrzeg - Białogard”*,

umarzam postępowanie odwoławcze względem powyższych osób.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z dnia 19 kwietnia 2019 r. RDOŚ w Szczecinie, w związku z wnioskiem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 1 lutego 2017 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.), dalej ustawa ooś, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Odwołania od ww. decyzji w dniu 14 maja 2019 r. wnieśli [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE].

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 Kpa organ drugiej instancji może umorzyć postępowanie odwoławcze. Przepis art. 138 § 1 pkt 3 Kpa nie określa przesłanek do umorzenia postępowania odwoławczego, dlatego też w każdej indywidualnej sprawie administracyjnej należy poszukiwać konkretnej przyczyny bezprzedmiotowości postępowania, mając na uwadze treść art. 105 § 1 Kpa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 stycznia 2010 r., sygn. akt II GSK 301/09).

Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Będzie to miało miejsce m.in. w sytuacji, gdy organ w ramach dokonanych czynności wyjaśniających ustali, że wnoszący odwołanie nie jest stroną w sprawie. W doktrynie podkreśla się, że wypełnia to przesłankę

bezzprzedmiotowości postępowania (por. B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021 r., str. 665-666).

Z sytuacją taką mamy do czynienia w omawianej sprawie, bowiem brak jest podstaw prawnych do uznania osób wymienionych w sentencji niniejszej decyzji za strony postępowania odwoławczego od decyzji RDOŚ w Szczecinie z dnia 19 kwietnia 2019 r.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 127 § 1 Kpa, od decyzji wydanej w pierwszej instancji prawo wniesienia odwołania służy stronie. Organ odwoławczy ma zatem obowiązek zbadania, czy odwołanie pochodzi od osoby mającej status strony w danym postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe, GDOŚ ocenił, czy skarżący byli stronami postępowania ws. wydania decyzji RDOŚ w Szczecinie z dnia 19 kwietnia 2019 r. Przedmiotowe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 1 lutego 2017 r., tj. przed wprowadzeniem do ustawy o os. art. 74 ust. 3a, definiującego stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co nastąpiło ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, ze zm.), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2018 r. Wskazać w tym miejscu należy na art. 545 ust. 1 powyższej ustawy, zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r. W związku z powyższym, status strony niniejszego postępowania należy ustalać w oparciu o definicję zawartą w art. 28 Kpa.

Jak przyjmuje się powszechnie w doktrynie i orzecznictwie sądownoadministracyjnym, w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stronami postępowania są wnioskodawca oraz właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, na których realizowane jest przedsięwzięcie, oraz nieruchomości położonych bezpośrednio w ich sąsiedztwie, a także nieruchomości, na które rozciąga się zasięg jego oddziaływania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt II OSK 1627/10).

GDOŚ, oceniając posiadanie przymiotu strony, oparł się na ugruntowanym stanowisku judykatury, zgodnie z którym cechami interesu prawnego jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny, sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego. Przymiot strony postępowania administracyjnego ma osoba, której to postępowanie dotyczy bezpośrednio (rozstrzyga o jej prawach i obowiązkach) lub osoba, względem której wydane orzeczenie godzi w jej prawem chronione interesy poprzez ograniczenie lub uniemożliwienie korzystania z przysługujących tej osobie praw (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2005 r., sygn. akt II OSK 310/05). W wyroku z dnia 6 listopada 2019 r., sygn. akt: IV SA/Po 276/19, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazał: (...) *o interesie prawnym tego podmiotu świadczy także prawo do niezakłóconego korzystania z nieruchomości, wynikające z art. 140 Kodeksu cywilnego i art. 144 k.c. Tym samym podstawowym kryterium decydującym o uznaniu za stronę właściciela nieruchomości zlokalizowanej w pobliżu planowanej inwestycji jest stwierdzenie, że na owej nieruchomości możliwe jest wystąpienie jakiegokolwiek oddziaływania związanego z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia. Zazwyczaj dotyczyć to będzie nieruchomości bezpośrednio graniczących z terenem inwestycji. Jednakże w każdym przypadku*

organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winien należycie ustalić obszar oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Zasięg oddziaływania przedsięwzięcia jest wyznaczany w okolicznościach konkretnej sprawy administracyjnej obszarem, w którym przewiduje się możliwość wystąpienia wszystkich (nie tylko znaczących, stałych lub długookresowych) potencjalnych oddziaływań na środowisko, jakie nieść ze sobą może realizacja inwestycji na każdym etapie jej funkcjonowania (tj. w fazie budowy, eksploatacji i likwidacji). Biorąc pod uwagę, że znaczna część oddziaływań jest niemierzalna (jak np. oddziaływanie na krajobraz), których dokładny przebieg granic jest trudny do określenia czy nawet oszacowania, na potrzeby strony procesowej postępowania (w szczególności określenia stron postępowania i ich liczby), wyznacza się, w świetle całości dokumentacji danej sprawy, zasięg oddziaływania (lub sumy oddziaływań) wiodącego czy to ze względu na zasięg geograficzny, intensywność, czy też jego skalę. Nie oznacza to jednak automatycznie, że tylko oddziaływania przekraczające określone normy są brane pod uwagę przy jego wyznaczaniu. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 września 2018 r., sygn. akt: II OSK 2410/16, wskazuje, że: *normy i ich ewentualne przekroczenia mają bowiem znaczenie dla treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie dla posiadania przymiotu strony w rozumieniu art. 28 Kpa.*

Droga wojewódzka stanowi przedsięwzięcie, które poza swoimi granicami, czyli poza pasem drogowym, może negatywnie oddziaływać na środowisko. Z analiz przedstawionych w raporcie i jego uzupełnieniach wynika, że największy przestrzenny zasięg oddziaływania planowanej drogi występuje w zakresie oddziaływania akustycznego. Mając na uwadze powyższe, za oddziaływanie wiodące w przedmiotowej sprawie, determinujące krąg stron postępowania, bezsprzecznie uznać należy izolinie hałasu o największym zasięgu, tj. izolinie hałasu 56 dB w porze nocy. Zatem krąg stron przedmiotowego postępowania tworzą właściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości, na których realizowane jest przedsięwzięcie, nieruchomości bezpośrednio z nimi graniczących oraz nieruchomości znajdujących się w granicach, wyznaczonego okolicznościami sprawy, zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia.

W odwołaniu z dnia 13 maja 2019 r. skarżący nie wskazali, z prawa własności do jakich nieruchomości wywodzą swój interes prawny w przedmiotowym postępowaniu. Z uwagi na powyższe GDOŚ w toku prowadzonego postępowania odwoławczego wezwał skarżących, pismem z dnia 6 czerwca 2019 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.121.2019.AL.3, do wskazania interesu prawnego lub obowiązku statuującego, w myśl art. 28 Kpa, przymiot strony.

Odpowiadając na ww. wezwanie, skarżący powołali się na prawo własności do poniższych nieruchomości:

- [REDAKTOWANE] nr KW: [REDAKTOWANE], dla działki o numerze ewidencyjnym: [REDAKTOWANE], ob. Niekanin;
- [REDAKTOWANE] nr KW: [REDAKTOWANE], dla działki o numerze ewidencyjnym: [REDAKTOWANE], ob. Niekanin;
- [REDAKTOWANE] nr KW: [REDAKTOWANE], dla działki o numerze ewidencyjnym: [REDAKTOWANE], ob. Niekanin;

– [REDAKTOWANE] nr KW: [REDAKTOWANE], dla działki o numerze ewidencyjnym: [REDAKTOWANE], ob. Niekanin.

Należy wskazać, że wyżej przywołane działki znajdują się poza terenem realizacji przedsięwzięcia, nie sąsiadują z nim bezpośrednio ani nie znajdują w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – z przeprowadzonej w raporcie analizy wynika, że poziom hałasu emitowany na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia nie będzie obejmował swoim zasięgiem nieruchomości skarżących.

Przy analizie legitymacji procesowej w przedmiotowej sprawie, organ nie ograniczył się jednak tylko do weryfikacji możliwości dotrzymania norm akustycznych, lecz ocenił również, czy te oddziaływanie generowane przez przedsięwzięcie narusza prawo do korzystania przez skarżących z ich nieruchomości.

GDOŚ oceniając możliwe oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania akustycznego uwzględnił również usytuowanie nieruchomości skarżących oraz sposób zagospodarowania sąsiednich nieruchomości. Jak wynika z map ewidencyjnych, załączników graficznych oraz innych ogólnodostępnych źródeł (m.in. Geoportal) działka o nr ewid. [REDAKTOWANE] położona jest w odległości ok. 600 m od planowanego przedsięwzięcia, natomiast działki o nr ewid. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w odległości ok. 270 m. Wskazać należy, że działki skarżących otoczone są zwartą zabudową jednorodziną. Ponadto należy zauważyć, że działki o nr ewid. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] znajdują się w odległości ok. 100 m od drogi ekspresowej S6, co wskazuje na to, że poziom hałasu na tych nieruchomościach jest uwarunkowany oddziaływaniem akustycznym wynikającym z funkcjonowania tej drogi.

Z powyższego wynika, że ze względu na odległość planowanego przedsięwzięcia oraz mając na względzie otoczenie nieruchomości skarżących, na nieruchomościach skarżących nie będą generowane żadne uciążliwości związane z realizacją i funkcjonowaniem przedsięwzięcia. Stąd należy stwierdzić, że nieruchomości te będą poza wpływem planowanego przedsięwzięcia, które mogłoby ograniczać lub uniemożliwiać ich wykorzystywanie zgodnie z właściwym dla nich społeczno-gospodarczym przeznaczeniem.

Reasumując, przedmiotowe przedsięwzięcie nie ma wpływu na prawo własności do powyższych nieruchomości, jak również pozostaje bez jakiegokolwiek związku z prawem własności. Podkreślić należy, że odwołujący się nie przywołali innych okoliczności, z których wynikałoby posiadanie przez nich interesu prawnego lub obowiązku w niniejszej sprawie. Z tego też względu nie można przyjąć, żeby skarżący posiadali w niniejszej sprawie interes prawny lub obowiązek statuujący przymiot strony postępowania odwoławczego.

Podsumowując, [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] nie posiadają przymiotu strony postępowania odwoławczego od decyzji RDOŚ w Szczecinie z dnia 19 kwietnia 2019 r., co skutkuje koniecznością umorzenia tego postępowania względem tych osób.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Wiceprezesa
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kar

Otrzymują:

1. Zachodniopomorski Zarząd Dróg Wojewódzkich, ul. Szczecińska 31, 75-122 Koszalin
2. [REDACTED], Wrocławskie Biuro Projektów DROSYSTEM Sp. z o.o. – pełnomocnik,
[REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 935) oraz art. 74 ust. 3 ustawy o oś w związku z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1936) i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1712)

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, ul. Teofila Firlika 20, 71-637 Szczecin

Dyrektor Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko

A. Jasińska
Anna Jasińska

A. 01 2022

M. Kozłowski 17.02.22 v.
Województwo